

ΙΔΡΥΤΗΣ + ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ

10

MΑΡΤΙΟΥ 1963

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 511
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 30

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΠΤΩΧΗ ΣΥΓΓΕΝΗΣ!...

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΕΡΙΟΝΥΜΟΥΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Κατά την παρελθούσαν Κυριακήν εγένετο εν Κωνσταντινουπόλει ή επί τη χιλιοστή έπετείω από της ιδρύσεως της Ιεράς και Σεβασμιωτάτης Μονής Μεγίστης Λαύρας και της άπαρχής οργανώσεως του μοναχικού βίου εν Αγίω Όρει, έναρξης των αποφασισθεισών και προγραμματισθεισών έορταστικών έκδηλώσεων, την οποίαν εξέγγειλεν ο Παναγιώτατος Πατριάρχης Αθηναγόρας προς άπασαν την Οικουμένην, δι' έμπνευσμένου μηνύματος του, άναγνωσθέντος εν λειτουργία, τελεσθείση εν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῶ, μετ' αναλόγων προς τας χαρακτηρισζούσας τας σχετικὰς τελετάς του Βυζαντίου κατανύξεως, λαμπρότητος και μεγαλοπρεπείας.

καί συγκίνησιν θά δοκιμάση ή Χαλκιδική και όταν έπακολουθήσουν ανάλογοι έορταστικά έκδηλώσεις εν Αθήναις.
Πρωτεύουσα της Ελλάδος μας είναι αι Αθήναι. Και εκ της Πρωτεύουσας πρέπει να διεέλθη τὸ έορταστικὸν ῥεῦμα. Μετ' αναλόγων δ' αίσθημάτων θα παρακολουθήσουν οι Χαλκιδικεῖς τὴν διέλευσίν του και εκ της Θεσσαλονίκης, ως Πρωτεύουσας της Βορείου Ελλάδος.
Διερωτώνται δ' ὁμως πικρὸν παράπονον εκφράζοντες.
Διὰ τίνα λόγον εις τὸν ὑπέρλαμπρον αὐτὸν έορτασμὸν ἡγηθήθη και περιεφρονήθη ή Χαλκιδική;
Περισσότερον παντὸς ἄλλου Ἕλληνοσ, παντὸς ἄλλου Χριστιανοῦ μετέχουσι τῆς χαρᾶς και θρησκευτικῆς συγκινήσεως ἐπὶ τῷ έορτασμῷ τοῦ Ἁγιωνύμου Ὁρους οἱ κάτοικοι της Χαλκιδικῆς.
Τὸ Ἅγιον Ὄρος δὲν συνδέεται μόνον ἐδαφικῶς μετὰ της Χαλκιδικῆς, τμήμα της οποίας αποτελεί.
Ὁ ἐνώνων τοῦτο πρὸς τὸν λαὸν της Χαλκιδικῆς δεσμὸς ἦτο ἀνέκαθεν και εἶναι, κατὰ πολὺ στενώτερος και βαθύτερος.

Μεγίστη έκταση της Χαλκιδικῆς ἀνήκε εις τὰς Ἱεράς Μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἀποτελούμενη εκ τῶν Μετοχιῶν του, ἐξ ὧν και ἦν τῷτο σημαντικώτατον μέρος τῶν πόρων του.
Εἰς τὰ Μετόχια αὐτὰ εἰργάζοντο κυρίως, ἂν μὴ ἀποκλειστικῶς, Χαλκιδικεῖς, ὡς εἰργάζοντο και εις τὰ ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Ὁρους κτήματα τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἄλλα κατ' ἀναλογίαν ἀξιόλογον και τὸν μοναχικὸν βίον διηγῶν.
Διαρκῆς και στενωτάτη ἦτο ἰδίᾳ κατὰ τὸ παρελθόν, ὅτε ἡ συγκοινωνία διεξήγετο λίαν δυσχερῶς, ἡ ἐπικοινωνία τοῦ λαοῦ της Χαλκιδικῆς μετὰ τοῦ Ἁγίου Ὁρους.
Οἱ Χαλκιδικεῖς περιέβαλλον πάντοτε τὸ Ἁγιωνύμου Ὄρος διὰ τῶν αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα γεννῶνται ἐν ἡμῖν πρὸς ὅ,τι θεωροῦμεν ὡς ἰδικὸν μας, ψυχικῶς ἰδικὸν μας.
Φυσικὸν ἐπομένως περισσότερον ὄλων να συνορατάζον πράγματι τὸ μέγα γεγονός της λαμπροτάτης έπετείου.
Και κατ' ἀκολουθίαν εὐλογον εἶναι τὸ παράπονον των, διότι ἐνῶ οὐσιαστικῶς συμμετέχουν εις τὴν παμμεγίστην έορτήν τοῦ

Ἁγιωνύμου Ὁρους, ἐπισημῶς ἔχουν παντελῶς ἀγνοηθῆ. Εἶναι, ὡς να παραμερίζωνται και ἐκδιώκωνται οἱ στενοὶ συγγενεῖς τοῦ έορταζοντος ἀπὸ τὰς έορταστικὰς έκδηλώσεις, εις τὰς ὁποίας μετέχουν οἱ φίλοι ἡ και οἱ ξένοι ἀκόμη.
Οἱ προγραμματίσαντες τὸν έορτασμὸν ἔπρεπε να τὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των ὅλα αὐτὰ και να εἶχον ὀρίσει, ὅτι έορταστικὰί έκδηλώσεις, μετὰ τὴν Θεσσαλονίκην, θά ἐγίνοντο εις τὴν Χαλκιδικήν.
Ἄλλ' οὔτε τοὺς ἱστορικὸς δεσμοὺς τοῦ Ἁγιωνύμου Ὁρους πρὸς τὴν Χαλκιδικήν, μετ' ἧς ἐδαφικῶς ἀναποσπᾶστος συνδέεται τοῦτο, εἶχον πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτε κατήρτιζον τὸ πρόγραμμα τοῦ έορτασμοῦ της Χιλιετηρίδος του, οὔτε και ἐθεώρησαν τὸν... ἀσήμαντον αὐτὸν τόπον, ὡς ἄξιον, να τοὺς ἀπασχολήση.
Και δυστυχῶς οὐδεὶς τῶν ὑπευθύνων ἐφρόντισε να ὑπομνήση εις αὐτοὺς τὴν ὑποχρέωσιν των, ὅπως περιλάβουν και τὸν Νομὸν μας εις τὸ πρόγραμμα τοῦ μεγάλου έορτασμοῦ.
Και ἡ Χαλκιδική περιεφρονήθη, ὡς ἡ πτωχὴ συγγενής!...

Ἐν Ἀθήναις τῆ 1—3—63
Πρὸς
τὴν Δ'νσιν της Ἐφημερίδος
«Φωνὴ της Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: Τὸ συγκοινωνιακὸν πρόβλημα Χαλκιδικῆς.
Εἰς τὸ φύλλον ὡμῶν της 10.2.63 ἀναφέρασθε εις τὸ θέμα ἀξήσεως της δυνάμεως τοῦ 40ου ΚΤΕΛ και ἐπικρίνετε τὴν ἐν προκειμένῳ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου ἐγκρίσεως της ἀξήσεως της δυνάμεως αὐτοῦ δι' ἑνὸς μόνον λεωφορείου.
Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθη τὸ δημοσίευμα, μὰς παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι ἡ ἐγκρισις της χορηγήσεως μιᾶς ἀδείας λεωφορείου διὰ τὸν νομὸν Χαλκιδικῆς ἐδόθη δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου και οὐχὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.
Προστίθεται σχετικῶς ὅτι, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπλῶς ἠρωτήθη ὑπηρεσιακῶς ἐὰν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τοῦ κ. Νομάρχου και ἀπήντησε καταφατικῶς.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Σημείωσις «ΦΩΝΗΣ»:
Ἐὰν ἀναγνώσουν οἱ Χαλκιδικεῖς τὴν ἀνωτέρω ἀπάντησιν της Προεδρίας της Κυβερνήσεως εις τὸ ἄρθρον μας περὶ της ἀξήσεως της εις λεωφορεῖα δυνάμεως τοῦ 40ου ΚΤΕΥΔ τοῦ Νομοῦ μας και τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀγοραίων αὐτοκινήτων μας και ἐὰν ἡμποροῦν, ἄς συγκρατήσουν τὴν ὀργὴν των, διὰ τὸν ἐμπαιγμὸν, ὅστις ἐπιχειρεῖται δι' αὐτῆς.
Ἐὰν μὰς ἔλεγον ἀκόμη και ὅτι π.χ. εις τὸν βόρειον πόλον ἐσημειώθησαν μετὰ τῶν Ἑσκιμῶων πολλὰ κρούσματα... ἡλιᾶσεως, ὑποανάπτυκτοι, ὅπως εἴμεθα εις τὸν τόπον αὐτὸν ἡμεῖς οἱ... Μάον—Μάον, πιθανῶς να τοὺς ἐπιστεύαμεν. Πῶς να γνωρίζομεν, τί γίνεται εις τὸν βόρειον πόλον, ὁ ὁποῖος τόσο μακρὰν ἐξορίζεται;
Ἄλλὰ να μὰς λέγουν διὰ κάτι, τὸ ὁποῖον ἔγινε μπροστὰ εις τὰ μάτια μας, ὅτι δὲν εἶναι ὅπως τὸ εἶδομεν, ἀλλ' ὅπως τὸ θέλουν αὐτοί, εἶναι ὡσὰν να μὰς λέγουν, ὅτι εἴμεθα ἡλίθιοι!...
Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι κατόπιν τούτου να πληροφορησῶμεν τὸν κ. Ὑπουργὸν Προεδρίας της Κυβερνήσεως πρῶτον μὲν, ὅτι διὰ τοῦ ὑποβληθέντος εις τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν ἐγγράφου της Νομοσχίας μας ἐξητήθησαν ἔξ (6) και οὐχὶ μία (1), θέσεις λεωφορείων και ἐξητήθη ἐπίσης ἰσαριθμῶν, δηλαδὴ ἔξ νέων ἀγοραίων ἡ τοποθέτησις.
Ἐπομένως ψευδέστατα εἶναι, ὅσα ἀνέφερον εκ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν της Προεδρίας της Κυβερνήσεως.
Ἐξ ἄλλου ὀφείλον να γνωρίζουν οἱ ἀρμοδίιοι τοῦ Ὑπουργείου του, τὸν Νόμον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁποῖου ἡ ἐγκρισις τῶν ἀδειῶν τῶν λεωφορείων δίδεται ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Συγκοινωνιῶν και οὐχὶ ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχον, ὁ ὁποῖος ἀπλῶς εἰσηγεῖται εις τὸ τοπικὸν συμβούλιον αὐτοκινήτων ὅπερ ἀποφαίνεται και τὸ πρακτικὸν τοῦ ὁποῖου ὑποβάλλεται εις τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς ἐγκρισίν.
Ἄγνοια ἢ διαστρέβλωσις ἐπομένως τῶν τε πραγματῶν και τῶν Νόμων ἀποτελοῦν τὰ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τοῦ Ὑπουργείου σας σεβριζόμενα κ. Ὑπουργὲ της Προεδρίας Κυβερνήσεως.
Και ἐπειδὴ, δὲν συμβαίνει τοιαῦτα τὸ πρῶτον, ἐὰν εἴσθε ἀμέτοχος της οὐσιαστικῆς εὐθύνης διὰ τὴν ἐγκληματικὴν ἀποστέρησιν τῶν κατοίκων της Χαλκιδικῆς, ἐκ τοῦ δικαιοῦματος να ταξειδεύουν, ὡς ἄνθρωποι, θά κάμετε καλὰ να πάρετε μίαν μεγάλην σκούπαν και ἀφοῦ τὴν γυρίσητε ἀνάποδα, να καθαρίσητε τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν σας.
ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ
Ἐκ της δημοσιευομένης βάλλον τὴν συγκοινωνιακὴν εις τὴν 4ην σελίδα μας ἐπιμεριμναν χάριν της προοδευτικῆς Κοινοτήτος. Εἰς τὰς Πετροκεράσιων προκύπτει, ὁ Πετροκέρασα λειτουργεῖ βιομηχανία γεωργικῶν μηχανημάτων.
Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ὁ λόγος οὗτος θά ἐκτιμηθῇ ἰδιαίτερα σοβαρῶς τοιοῦτος, ἐπιτέρας ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασοδρεῖας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

το θέμα πὸν παρουσιάζει πάντα ἕνας ἄνθρωπος αὐτῆς της καταστάσεως. Ἐνοιῶσε ἕναν ἀπέραντο οἶκτο γιὰ τὸ οἶκτρο τούτο πλάσμα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ και ἕνα βλέμμα συμπαθείας και σιωπηλοῦ ἐπαίνου ἔριξε πρὸς τέσσερις ἐκείνους φιλανθρώπους πὸν ὄχι μόνον ἀνέλαβαν τὸν κόπον της μεταφορᾶς του ὡς τὸν οἶκτικο ὅπου βρισκόνταν ὁ Θεάνθρωπος θεραπευτής, ἀλλὰ και ἐπὶ πλέον ἕκαναν ἕνα τόλμημα ὑπερτάτης εὐσπλαγχνίας. Ἐἤλωσαν τὴ στέγη και μὲ μύριους κόπους και προφυλάξεις ἀνέβασαν τὸν ἄρρωστο ἐκεῖ ψηλὰ και μὲ σχοινιά τὸν κατέβασαν στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ. Ἀφοῦ ἄλλος τρόπος πειὸ γρήγορος δὲν ὄφειχε ἔξ αιτίας τοῦ συνωστισμοῦ.
Τὸ μάτι ὁμως τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ δὲν στάθηκε στὴν θλιβερὴ ἐπιφάνεια τοῦ σιωπηλοῦ τούτου δράματος. Ἄλ-

λά εἰσχώρησε βαθειὸ και βρῆκε τὴ φαρμακερὴ ρίζα της ἀνεκδιήγητης αὐτῆς συμφορᾶς. Τὸ μάτι τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶδε ἀπλῶς ἕναν ἄρρωστο ἄνθρωπο, ὅπως ἔβλεπαν ὅλοι τὴν ὥρα ἐκείνη. Ἄλλὰ εἶδε ἕναν ἁμαρτωλὸ. Ὑπάρχουν περιπτώσεις πὸν ὁ ἄρρωστος δὲν εἶναι ὁ ἴδιος ὑπεύθυνος γιὰ τὴν ἀρρώστια του. Μὰ ὑπάρχουν ὁμως και περιπτώσεις ἀρρώστιας, πὸν αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ ἄρρωστος φέρει ἀκέραιαν και βαρεῖαν τὴν εὐθύνην. Ὅταν ὁ ἀλκοολικὸς καταντᾶ ἕνα ψυχικὸ και σωματικὸ κούρελι και πέφτει θύμα σωματικῶν ἀσθενειῶν ἡ καταντᾶ ἕνα ψυχιατρικὸ ποῖος φταίει ἂν μὴ αὐτὸς ὁ ἴδιος; Ὅταν ὁ ἔκδοτος σὲ εἰδικὲς σωματικὲς καταρήσεις προσβάλλεται ἀπὸ φρικτὲς ἀρρώστιες και καταντᾶ ἕνα σωματικὴ παράλυση ἡ σὲ χάσιμο τῶν φρενῶν του ποῖος φέρει τὴν εὐθύνην ἂν μὴ ὁ ἴ-

διος; Ὅπου ὁμως ὑπάρχει εὐθύνη ἐκεῖ ὑπάρχει και κατὰ τήτοις κάποιου ἠθικοῦ χρέους. Καὶ ὅπου ὑπάρχει κατὰ τήτοις ἠθικοῦ χρέους ἐκεῖ ὑπάρχει και ἐνοχὴ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὑπάρχει ἄμαρτια. Ὑπάρχει ἡ κατὰ τήτοις ἐκείνη πὸν ἀπὸ πολλοὺς μοντέρνους θεωρεῖται ἀναχρονιστικὴ. Μὰ μὲ τὸ να βγάλουμε τὴν ἐτικέττα ἀπὸ τὸ μπουκάλι, πὸν περιέχει δηλητήριο δὲν παύει, τὸ δηλητήριο να ὑπάρχη ἐκεῖ μέσα και να εἶναι θανάσιμη ἀπειλή.
Κάποιος φανερὸς ἡ κρυφὸς ἠθικὸς καταρήσεις ἀσφαλῶς θά βάραιναν τὴν συνειδηση τοῦ παραλῦτου. Αὐτὲς εἶχαν καταστρέψει τὴν ὕγεια του. Γι' αὐτὸ και ὁ Κύριος δὲν λέγει «ἔγειρε και ἄρον τὸν κρέββατόν σου». Ἄλλὰ λέγει «τέκνον, ἀφέωνται σοι αἱ ἄμαρτίαι σου.» Ὁ καλὸς ὁ γιὰ τρὸς φροντίζει και σκοτῶνει τὸ μικρόβιο γιὰ να ἐξαλειψῇ τὰ ὀδυνῶρα συμπτώματα της κακοποιῶν δράσεως του. Ὁ καλὸς χειροῦργος βάζει νυστέρι και καθαρίζει τὴν πληγὴν.
...Συνέχεια εις τὴν 4ην σελ.

«Τέκνον, ἀφέωνται σοι αἱ ἄμαρτίαι σου.» Ἐναν ἄρρωστο ἄνθρωπο ἔβλεπαν μπροστὰ τους ὅλοι οἱ ἄκροαταὶ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, πὸν μὰς ἐξιστορεῖ ὁ Ιερός εὐαγγελιστὴς Μάρκος. Ἐνα ἄνθρωπο ἄκρωστος δυστυχῆ ἄν ἔλλειπε τὸ στορνικὸ χέρι μητέρας, ἡ ἀδελφῆς, ἡ γυναίκας ἡ κόρης ἡ κάποιος τέλος φιλάνθρωπος καρδιάς ἀσφαλῶς θά καταντοῦσε να σπλίζη, να σκουληκιάζη και να ἀναβίδη τὴν πειὸ ἀφόρητη κακοσμία ἀκάθαρτης και σάπιος σάρκας ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὅπως τὰ πτώματα τῶν νεκρῶν μέσα στὰ μνήματα. Καὶ θά ἦταν ἀφαντάστως πειὸ ἀξιοθρήνητος ἀπὸ τὰ πτώματα. Γιατὶ τὰ πτώματα δὲν αἰσθάνονται τίποτε ἀπὸ τὴ φρικτὴ κατάντια τους, ἐνῶ αὐτὸς θά αἰσθάνονταν Γιατὶ ἦταν ζωντανὸς δυστυχῶς ἀκόμα. Ζωντανὸς ὄχι γιὰ να νοιώθη τὴν ἀξία της ζῆς. Ἀλλὰ γιὰ να γεύεται τὴ φρικτὴ τοῦ θανάτου σ' ὄλη τὴ φαρμακερὴ ἐξέλιξή της.
Και τὸ μάτι τοῦ Χριστοῦ πρόσεξε τὸ συνταρακτικὸ τοῦ

Ο ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ

“Ημεθα τότε μιά εθθυμη συντροφιά νέων εις τὰ Χανιά, πού ειχαμε κοινήν τήν αγάπην πρός τήν Ιππασίαν. Είς τήν εισοδόν τής πόλεως ένας Τουρκος, ο Τζανερίκος, έδιδεν άλλα με νοίκι. Έπαίρναμε από ένα κ' έτραβούσαμε στα περίχωρα. Τι υπέφεραν εκείνα τὰ άλλα από τή νεα νική μας τρέλλα δέν περιγράφεται. Έτρέχαμε σά δαιμονισμένοι και τ' αναγκάζαμε νά υπερπηδούν κάθε έμπόδιο πού συναντούσαμε, είτε τοίχος ήτο, είτε χαντάκι. Μάλιστα άμα μεθούσαμε, δέν ειχαμε πειρά κανένα όικτο δι' αύτὰ τὰ ζώα. Τά σπιρούνια έχωνον βαθειά στα πλευρά των και οι βίτες αδάκκωναν τó δέρμα των. Καί έμεθούσαμε τακτικά εις τις έκδρομές εκείνες. Σε κάθε χωριό πού περνούσαμε βρισκαμε ταβέρνες ή φίλους πού μάς έπαيران στή σπία των και τó βράδυ—βράδυ όταν εφθάναμε στή Σούδα, έιμεθα Ρούσοι μεθυσμένοι. Καί καμιά φορά, όπως ήσαν άφορμένα τ' άλλα, τ' αναγκάζαμε νά προχωρήσουν στή θάλασσα κ' έκάναμε τὰ λουτρά των Κενταύρων, όπως έλεγα με τó φρεσίνον έκείνο κολύμβημα. Έπειτα μουσκεμένο, καθώς ειμεθα, έγουρίζαμε στα Χανιά και παραδίδαμε στο Καλέ—καποίσι ξεθεωμένα τὰ άλλα.

“Οες φορές στις έκδρομές εκείνες έπερνούσαμε από ένα χωριό τού κάμπου μάς έπαيرانε στο σπίτι του ό γέρο Καμαριανός. Μάς ήτο αδύνατον ν' άποφυγάμε. “Ημεθα φίλοι και συνοήλικοι του γιου του Αλεξανδρου, ό όποιος έσπούδαζεν Ιατρικήν εις τας “Αθήνας και ό γέρο Καμαριανός μάς έλεγεν ότι δέν μπορούσαμε ν' άρνηθομε στον πατέρα του φίλου μας, ό όποιος κάθε πού μάς έβλεπε νόμιζε πως έβλεπε και τó γιό του μαζί. Θά τó θεωρούσε προσβολή και θά τούκανε μεγάλη λύπη. “Αλλ' ήτο και καλός και εθυμός άνθρωπος μ' όλα του τὰ έξήντα χρόνια, κ' ειχε και έξαιρετο κρασί. Μπορούσαμε λοιπόν νά τού άρνηθομε;

“Αλλ' ενώ ήτο ευχάριστος άνθρωπος, ειχε και μιά δυσάρεστη συνήθεια, τήν όποیان έφορούμεθα. “Αμα έπινε κι' εφθανε στόν ένθουσιασμό τής μέθης, έκατάφερεν γροθές στα μαλλιαρά του στήθη, πού τάχε ανοικτά, όπως τάχαν άκόμη τότε οι γεροντότεροι χωρικοί τής Κρήτης. Καί όταν παρενθουσιάζετο, δέν περιωρίζετο νά κτυπιέται, αλλ' άφού έδιδε μιά στο στήθος του, έδινε και άλλη στο στήθος του διπλανού του κ' έφώναζε: «Στήθος μάρμαρο!» “Αλλά τὰ στήθια τὰ δικά μας δέν ήσαν από μάρμαρο κ' έπιανόταν ή άναπνοή μας. “Εκινδυνεύαμε νά πάθουμε αιμοπτυσία.

Μιά μέρα έρχεται ειδήσις ότι ό Καμαριανός απέθανε ξαφνικά. Μαζευόμεθα όλοι οι φίλοι του Κένταυροι και άποφασίζομε νά πάμε στήν κηδεία του. Τό χωριό δέν ήτο μακριά κ' έξεκινήσαμε πεζοί. Μαζί μας ήρθε και ό φαρμακοποιός Ζαμαλής. “Ο Ζαμαλής θά ήτον έξημιτάρης, αλλ' ειχαμε μαζί του θάρρος, σαν νάτανε τής ηλικίας μας, για τί από τὰ μαλλιά και τὰ μουστάκια του, πού διετηρούντο κατάξανθα, τόν έπέρναμε γιά νεότερο άπ' ό,τι ήτο.

Στό δρόμο δέν ξέρω σε ποιόν ήλθεν ή ιδέα ότι ήτο άπαραίτητον νά βγάλωμεν λόγο του μακαρίτη του φίλου μας. Καί όλοι έσυμφώνησαν ότι ό καταλληλότερος διά ν' αυτοσχεδιάσω και έκφωνήσω τόν έπικήδειον ήμουν έγώ. Τού κάκου έπροσάθησα νά άποφύγω αύτήν τήν προτίμησιν.

—Μά πως είμαι ό καταλληλότερος έλεγα, άφού δέν έξεφώνησα ποτέ μου λόγο; —Μήπως έμεεις έξεφωνήσατε με;

Μά τι νά του πώ; “Ητο ένας γεωργός άγράμματος, πού δέν μπορείς νά του πης παρά μόνον πως ήτο καλός άνθρωπος.

—Αυτὰ νά του πης, ειπεν ό Ζαμαλής.

—Μά αυτὰ δέ φθάνουνε γιά νά γείναιον ένα έπικήδειο

“Αν ήξερα τούλάχιστον πώς έπολέμησε... —Θάχει πολεμήσει άμφιβάλλεις; ειπεν ένας από τους φίλους μου. Λες πως έπολέμησε στα 66 ή 67 άνδραγάθησε στήν επανάστασι του Μαυρογένη.

—Δηλαδή τότε πού δέν έγινε τίποτε, ειπε κι' έγείλα ό Ζαμαλής. Δέν τó ξέρετε πως ή επανάστασι του Μαυρογένη έπερασε χωρίς ν' άνοιξη μήτη;

—Τέλος πάντων άς πη πώς έπολέμησε στα 66 και φτάνει. Καί θάχη πολεμήσει δέν μπορεί. “Εμεεις στόν Πειραιά έβγάλαμε άγωνιστή του 21 ένα γέρο, πού δέν ήξερε πως πιά νουν τó τουφεκι.

“Ο νέος εκείνος ειχε κάμει τó γυμνάσιον στόν Πειραιά. Καί μάς διηγήθη ότι όταν άπέθανεν ό γέρος έπιστάτης του γυμνασίου, τó βρήκαν πρόφασιν γιά νά μη κάνουν μάθημα. Είπαν λοιπόν στούς καθηγητάς ότι ήθελαν ν' άκοιουθήσουν τήν κηδεία τού καυμένου του μάρτυρα Τάσου. “Ο γυμνασιάρχης έδωκε τήν άδειαν, ένας δέ από τους μαθητάς ανέλαβε νά έκφωνήσιν ποίημα και γιά νά έχη τι νά πη, έχειροτόνησε τόν έπιστάτην λειψιων του “Ιερου “Αγώνος. Καί έλεγε τó ποίημα:

“Ιδού και άλλο λειψιανό του “Ιερου “Αγώνα όπου εις Τουρκων καύκαλα τó ζιφος του άκόνα.

—Και τó μόνον δπλον πού ειχεν ίσως πιάσει στα χέρια του ό καυμένος ό μάρτυρας Τάσος, ειπεν ό διηγούμενος, θά ήτο τó σκουπόξυλο.

“Η όμιλία εκείνη και τó άνέκδοτο του γέρο Τάσου μάς έκίνησε τόσο εθθυμια και τόσα γέλοια εκάμαμε, ώστε ό Ζαμαλής μάς ειπε:

—Μά σε κηδεία πάτε, μωρέ παιδιά, ή σε γάμο;

—Τι θέλεις, νά κλαίμε από τώρα; τού ειπεν ένας από τους φίλους μας. “Εχομε και ρό νά κλάψωμε όταν θ' άκούσωμε τόν ρήτορα νά έξυμνήσιν τά πολεμικά άνδραγαθήματα του καπετάν Καμαριανού.

“Εγέλασε τότε μαζί μας και ό Ζαμαλής διά τόν τίτλον του καπετάνιου.

“Όταν εφθάσαμε στο χωριό, έβγαζαν από τó σπίτι τόν νεκρόν. “Ακολουθοΰσαν οι δικοί του με κλάματα και οι χωριανοί. “Ακολουθοΰσαμε κι' έμεεις. “Αλλ' ειχαμε κάμει τó σκεφί, στο δρόμο, πού έπρεπε νά βάλωμε προσάθεια γιά νά πάρωμε τó σοβαρό και λυπητερό ήφος πού ταίριαζε στήν περίστασι. “Εγώ ειχα άρχισει νά σκέπτομαι τó λόγο και νά φοβούμαι ότι δέν θά τὰ κατάφερα. “Εστιβα τó μυαλό μου, άναζητούσα στή μνήμη μου φράσεις έτοιμες από τούς έπικήδειους πού ειχα άκούσει, αλλ' δέν εβρισκα παρά μικρά πράγματα, πού δέν άρκοΰσαν γιά νά γίνην ένας λόγος δέκα λεπτών. “Αλλ' εκείνο πού φοβόμουν περισσότερο ήτο άλλο. “Αισθανόμουν ότι ή εθθυμια διά θεσις πού ειχα πιέσει μέσα μου δέν ειχε πνιγή όλότελα. Καί όσο ήθελα νά φαινομαι λυπημένος, τόσο μου φαινόταν όλα άστεία, άκόμη και τά θρηνολογήματα τής χήρας και τών άλλων συγγενών του νεκρού. Δέν έφευγεν από τόν νοΰ μου ό έπιστάτης πού άκούουσε τó ζιφος του εις τών Τουρκων τὰ καύκαλα και ό τίτλος του καπετάνιου πού έδόθη εις τόν Καμαριανόν. Καί ός νά μ' έσαγαλοΰσαν, έπρεπε νά σφιγγωμαι και νά προσέχω όλη τήν ώρα γιά νά μη μου φύγη κανένα γέλοιο.

—Δέ θά βγάλω έγώ λόγο, ειπα σιγά σιγά φίλους πού ήγαιναν μαζί μου. Δέν μπορώ. “Ας μιλήση κανείς άλλος ή άς μη μιλήση κανείς.

—“Τώρα πού τώπαμε στήν οικογένεια;

—Είπατε στήν οικογένεια πως θά βγάλω λόγο έγώ; ειπα με άπεισίσιαν.

—“Αφού ειχε άποφασισθή;... —“Ας τώλεγεσ καθαρά πως δέ θές, αλλά τ' άφήκες έτσι κ' έτσι.

—“Ας είναι, μ' έπήρατε στο λαιμό σας.

(Τό τέλος εις τó έπόμενον)

Επί τή ευκαιρία τής Χιλιετηρίδος

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓ. ΟΡΟΣ

Του κ. Δημ. Ζάγκλη ύποστ)γου έ.ά.

16) “Ιερά Μονή Ξενοφώντος. Καί διά τήν Μονήν ταύτην ή παράδοσις έρχεται εις σύγκρουσιν με τήν ιστορίαν. Κατά τά υπάρχοντα ιστορικά στοιχεία ή “Ιερά αύτη Μονή ιδρύθη υπό τού “Όσιου Ξενοφώντος τόν 10ον αιώνα “Ο αυτοκράτωρ Βασίλειος ό Β' ό Βουλγαροκτόνος (976—1025) προσήτησεν εις αύτήν τήν μονήν “Ιερομνήμονος (Βορβορού). “Η Μονή άνεκαινίσθη επί βασιλείας Νικηφόρου τού Γ' τού Βοτανειάτου (1078—1081) και τή βοήθεια αύτου, υπό τού Δρουγγαρίου (Ναυάρχου) Συμεών, κατ' άκοσμον Στεφάνου, τού ευνούχου, ό όποιος και έμόνασεν εις αύτήν μετά τριών άκολούθων του, τών Εϋσεβίου, Κάνδιος και “Ιλαρίωνος “Αλλά υπάρχει και μία παράδοσις, άναφερομένη υπό τού “Ιερομονάχου Στεφάνου τού Κελλιώτου (ήδε Λεύκαμα έκδ 1928), κατά τήν όποιαν ιδρυτής τής Μονής φέρεται ό όσιος Ξενοφών ό Συγκλητικός κατ' ό 520 μ. Χ. ό όποιος έκτισε και τó μικρόν ναΐδιον τού “Αγίου Δημητρίου. “Όπως βλέπομεν, ή παράδοσις μάς οδηγεί εις τόν ΣΤ' αιώνα ήτοι 400—450 έτη πρός τά όπισω, από τής άναφερομένης υπό τής ιστορίας ιδρυσεως τής.

17) “Ιερά Μονή Γρηγορίου. “Η “Ιερά Μονή αύτη ής ίδου θεΰσα μετά τήν “Ιεράν Μονήν τής “Αγίας Λαύρας, οΰδεν έχει νά προσφέρη εις τó έξεταζόμενον θέμα.

18) “Ιερά Μονή “Εσφιγμένου. Καί δια τήν “Ιεράν Μονήν ταύτην ή παράδοσις διαφανεί προς τήν ιστορίαν. Κατά τά υπάρχοντα ιστορικά δεδομένα ή Μονή ιδρύθη κατά τας αρχάς του ΙΑ' αιώνος ή κατά τó τέλος του 10ου, δηλαδή περί τó έτος 1000 μ.Χ άνεκαινήθη δέ κατά τó τέλος του ΙΕ' αιώνος κατόν τιν πυρκαϊάς κλπ.

Κατά παράδοσιν όμως άναφερομένην, ως θά ίδωμεν υπό πολλών, υποστηρίζεται ότι ή Μονή ιδρύθη υπό τού αυτοκράτορος Θεοδοσίου τού μικρού (408—45) μ. Χ) και τής αδελφής αύτου Πουλχερίας. Καί ό μόνον τούτο αλλά άναφέρεται ότι ή Μονή έκτίσθη (ή υπάρχουσα) τόν 10ον αιώνα υπό τών μοναχών τής ύπάρχουσας παλαιότε

ρας, και ή όποια καταστράφη τότε έξ άποστασθέντος και καταπεσόντος επ' αύτής μεγάλου τμήματος του παρακειμένου όρους, και τής όποιας τά ερείπια έπιδεικνύονται εις άπόστασιν 500 μ. και δυτικώς τής νιν Μονής.

Πρός τούτο ό Δήμιτλος (Αρχ. Γεωγραφία τής Μακεδονίας. Τόμ. Β. σελ. 459. έκδ. 1884) γράφει: “Η δέ Μονή τού “Εσφιγμένου άναφέρεται ότι ιδρύθη υπό Θεοδοσίου τού μικρού (408—450 μ. Χ) και τής αδελφής αύτου Πουλχερίας. “Ο ΜΟΝΤΦΑΥΚΟΝ εις τήν “Ελληνικήν Παλαιογραφίαν (σελ. 496. έκδ. 1708) γράφει: “Το ειδικές μοναστήριον τού Συμεώνου ή βέλτιον ειπείν “Εσφιγμένου είναι.. κτίσμα τού έν βασιλευσι εϋσεβεστάτου Θεοδοσίου τού μικρού και τής αύτου αδελφής και βασιλισσής “Αγίας Πουλχερίας τής Παρθ-νου.”

—“Ο Νικόδημος εις τó “Πηδάλιον νοητής νηός άναγράφει: “Ιερά μονή “Εσφιγμένου... έκτίσθη πρώτον υπό τής “Αγίας Πουλχερίας τής Παρθένου και θυγατρός τού “Αρκαδίου και γυναικός νουμισθείσης... τού διαδεξαμένου τόν άδελφόν τής Θεοδοσίου τού μικρού.”

—“Ο “Ιερομόναχος Στέφανος ό Κελλιώτης (Λεύκαμα τού “Αγίου “Όρους. έκδ. 1928) γράφει: “Ιερά Μονή “Εσφιγμένου “Ιδρύθη τόν Ι' αιώνα υπό μοναχών τής αρχαιοτέρας Μονής ής τά ερείπια κείται 500 μ. πρός δυσμιάς τής νιν καταστραφείσης έξ άποσπάσεως και καταπτώσεως τού ύπερχυμένου όρους, και τής όποιας ιδρυσεως φέρεται ή Πουλχερία....”

“Ως βλέπομεν και έδώ ή παράδοσις μάς οδηγεί εις τας αρχάς του Ε' μ.Χ. αιώνος, ήτοι 500—550 έτη πρò τής ιδρυσεως τής “Ιεράς Μονής τής “Αγίας Λαύρας.

19) “Ιερά Μονή τού “Αγίου Παντελεήμονος (Ρωσική). “Η “Ιερά αύτη Μονή ως νεότερα τής “Αγίας Λαύρας, οΰδεν έχει νά προσθήσει εις τó έξεταζόμενον θέμα.

20) “Ιερά Μονή Κωνσταμονίτου. Καί διά τήν Μονήν ταύτην ή παράδοσις μάς φέρει πολύ ότι σο εις τόν Δ' αιώνα. Κατά τήν παράδοσιν ιδρυτής φέρεται ό υιός τού Μεγ. Κωνσταντίνου Κών-

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΚΟΣ

ΕΦΥΓΕΣ

“Εφυγες ξάφνου ένα πρωί πού
[τά πουλιά λαλούσαν
κι' ή άνοιξη πλησίαζε νά μάς
[χαμογελά
τά μάτια σου με κύτταζαν τά
[χείλη δέν γελοΰσαν
μου χάιδυες τά χέρια μου
[και έφυγες δειλά.

Είκοσι χρόνια ζήσαμε μ' ά
[γάπη ζηλεμένη
οί δυό, και τó παιδίαι μ' ά
[πούδης κρομφή χαρά
τώρα γιά πάντα έφυγες... σε
[μάς τι άπομένει;
μάς άφηρες παντέρημος στή
[μαύρη συμφορά!

“Εφυγες αγαπούλα μου στα
[τριαντοστώ σου χρόνια
δέν χάθηκες τή νεότη σου
[δέν ειχες πιά φτερά
μά ή γλυκειά σου άνάμνησι
[θά μάς θυμίτ' αϊώνια
έσέ! πού μάς πρωτόδειξες τό
[τι θά πη χαρά.

N. ΤΣΟΥΜΙΤΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΗΘΣΤΩΝ

“Ελήφθησαν αϊ συνδρομαί των
κάτωθι φίλων αναγνώστων
τής “Εφημερίδος μας, τούς
όποιους εύχαριστούμεν.

Στρατωνίου; Ι Κ. Α.
Καλυβών; “Αφοί Μελά
Γουμένισης; ό κ. Μ. Πα-
παμπαλά.
Ν. Μαμαρά ό κ. Δ. Λει-
βαδιώτης.
Βάβδου; οί κκ. Στ. “Ιωακείμ,
“Αθ. Δ. Λιγγέρης.
Διονυσίου; ό κ. Στέφ. Γε-
ρασίμου.
Πορτογαίας; ή Σχολική “Ε-
φορία.
Πολυγύρου; οί κ.κ. Σωτή-
ριος Γεωργουκούδης, “Αθανά-
σιος Κουκουμπής, “Αλέξανδ-
ρος Συρόκος, Δημ. “Αρ. Βορ-
δός.
Βάβδου; ό κ. Σωκράτης
Λιόρος.
Γερακινή; (ί κ. κ. “Αλέ-
ξανδρος Σφέτιος, Νικ. Τσί-
ντρος.
Κρήνης; ή “Εκκλ. “Επιτρο-
πή.
“Εδέσης; ό “Αρχιτς κ.
Διονύσιος Κυρότος.
“Αθύτου; οί κ.κ. “Ιωάννης
“Αγουροΰδης, Στάμος Στά-
μου.
Θεο)νίκης; οί κ.κ. Εύάγ-
γελος Κανόβος, “Ιωάννης
Ευδόπουλος.
Ν. “Ολύνθου; ό κ. Διαμαν-
τής Βυλι δήμος.
“Αρναίας; ό κ. Κων)νίνος
Πανιώρας.
Δράμας; ό κ. “Ιωάννης
Χατζηρηνογίου.
Λάνθη—“Ηλείας; ό κ. Αν-
δρέας “Αντιστασόπουλος.

ΧΟΡΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΚΟΡΑΣΙΩΝ

Τήν Κυριακήν 24—2—63 και
εις τήν αίθυσαν του Παιδι-
κού Σταθμού, έδόθη με μεγα-
λη έπιτυχία άποκρηάτικός
χορός ύπέρ των “Απόρων Κο-
ρασιών περιφερείας Πολυ-
γύρου.
“Η όλη εκδήλωσις έστέφθη
ύπό πλήρους έπιτυχίας, χάρις
εις τας προσπαθείας τής “Υ-
ποειτροπής ή όποια παρου-
σίασε μιά άλυσμόνητη άπο-
κρηάτικη βραδιά.

Πρό τής ενάρξεως τής χο-
ρευτικής βραδιάς άμίλησεν
έν όλίγοις ό πρόεδρος τής
“Υποειτροπής κ. “Ιωάνν. Λα-
μπρόπουλος τονίσαε μεταξύ
τών άλλων τόν σκοπόν της
όλης εκδηλώσεως και συνέ-
στησε όπως και εις τó μέλ-
λον γίνωνται τούταύτη εκδη-
λώσεις διότι άφ' ενός μεν οί
Ιδιοι ψυχαγωγούμεθα και Ι-
κανοποιούμεθα άφ' έτέρου δέ
ένισχύομεν έναν Ιερόν σκο-
πόν τής προκοδοτήσεως άπό-
ρων κορασιών.

ΠΛΟΥΝΤΑΙ: έπιπλα και είδη
κομμωτηρίου.
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: οίκια εκ δύο
δωματίων σάλας, κουζίνας εις
θέσιν Πρωτοδικεϊον.
Πληροφοριαί παρά τώ Ιδιο
κτήτη Σωτ. Βασιλάκη.

Από 17 Δεκεμβρίου 1962 λειτουργεί

Η ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ

ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ 11 ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30

Τηλ. άσθενών 79.221 — Τηλ. Ιατρών 73.114

Τ Μ Η Μ Α Τ Α

Παθολογικόν—Καρδιολογικόν—Χειρουργικόν
Γυναικολογικόν—“Ορθοπαιδικόν—“Ούρολογικόν
“Οφθαλμολογικόν—“Ωτορινολαρυγγολογικόν

ΕΡ Γ Α Σ Τ Η Ρ Ι Α

“Ακτινολογικόν—Μικροβιολογικόν
Δωμάτια πολυτελείας Α, Β, α, Β, β, Γ θέσεις
Δεκτόί πρόσ νοσηλείας
“Ανασφάλιστοι και ήσφαλισμένοι

ΜΗΝΑΣ Ι. ΒΕΡΓΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

“ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ

ΕΠΙ ΔΕΤΙΩΝ ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣ έν “Αγγλίαι
τ. έσωτ. χειρουργός-έπιμελητής REGISTRAR τού
“Ωτορινολαρυγγολογικού INSTITUTE τού Πανεπι-
στημίου τού Λονδίνου και τού Νοσοκομειακού
συγκροτήματος τής “Οξφόρδης

Δέχεται: “Οδός Παύλου Μελά 2
(Πλατεία Λευκού Πύργου)
12.30' - 2 και 5 - 8 — Τηλεφ. 22 637

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΧΥΡΟΝ

Πωλούνται χίλια πεντακό-
σια μάλλα άχύρου, άρίστης
ποιότητος.
Βάρος έκάστης μάλλας, ά-
νω τών 40 χιλιogramm.

Πληροφοριαί εις τά Γρα-
φεία τής “Εφημερίδος μας

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΝ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ

ΕΜΠ ΡΡΡΡΡΡΡΡ ΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΑΣΠΑ

ΚΑΨΟΧΩΡΑ

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

Αδύφ πληθώρας έργασίας
έξ όλης τής περιοχής
Κασσάνδρας και Ν. Μου-
δανιών, άπεχρεώθη διά τήν
καλλίτεραν και ταχυτέραν
έξυπηρέτησιν κατ' άτόπους
τών πελατών του, νά προ-
βή εις τήν άγοράν αύτο-
κινήτου.
Δέχεται παραγγελίας, και
αναλαμβάνει τήν κατά τό-
πους παράδοσιν.
“Εργασία—τέχνη
ύφάσματα—ήγγυημένα

ΑΘ. ΤΣΟΥΓΚΡΑΝΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΣ

ΚΛΙΝΙΚΗΣ Ν.Σ.Α.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 3

Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η

“Ωραι έπισκέψεων 4—8 μ.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΑΣΕΩΣ: Α.Α.Ε.Τ.Ρ.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ίδιωτων δρχ. 60
Δήμων και Κοινωτ. » 150
Νομικών προσώπων » 150
Τραπεζών Έταιριών » 500
Έξωτερικού (αεροπορικός)
Δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί
τό χιλιοστόμετρον δρχ. 1.50,
Διοφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιεύμενα
ή μη, δέν επιστρέφονται
Υπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

Είναι τριτοετής της φιλολογίας. Πώς έφθασε μέχρις
έδω, μονάχα ο ίδιος ξέρει και μερικοί
πολύ κοντινοί που τον παραστέκονται.
Άπο τότε που γνώρισε τη ζωή,
τόν συντροφεύει η στερήση και η φτώχεια.

Όρφανός από μάνα κατέβηκε
άπ' τ' όρεινό χωριό της Δυτικής Μακεδονίας
που κατάγεται, στην πρωτεύουσα
για να δουλέψη και να μη πεθάνη
της πείνας. Μά πολύ δυσκολία
βρήκε δουλειά σ' ένα μαγέΡΙκό.
Άπ' τ' πρωί ως τ' βράδυ κλεισμένος
μέσα στην ανήλια κουζίνα
έπιανε πιάτα. Κουράζονταν πολύ.
Άλλά και μυαλό ανήσυχο.
Ήθελε να σπουδάση.
Να μορφωθή. Και μόλις είχε
τελειώσει τ' ό Δημοτικό
στό χωριό.

Δίνει εξετάσεις στο νυκτερινό
Γυμνάσιο και πετυχαίνει
ανάμεσα στους πρώτους.
Έτσι τη μέρα ατό μαγέΡΙκό και τ'
βράδυ στο Γυμνάσιο.
Ή κούραση κάποτε τ' ό κλόνισε
την υγεία. Μά και πάλι
ανέλαβε. Κι' έτσι συνέχισε
μέχρι τέλους. Έξη δόκερα
χρόνια πάλαψε σκληρά
για να πάρη, τ' όπο
λυτήριο τ' ό Γυμνασίου.
Άξιέπαινο παιδί! Και φιλότιμο!

Δέν σταματάει όμως έδω.
Μόλις τελείωσε τ' ό Γυμνάσιο,
την ίδια χρονιά δίνει
εξετάσεις στη φιλοσοφική
σλοχή και πετυχαίνει
μέ ύποτροφία. Τά χρόνια
περνούν και σήμερα
τελειώνει τ' ό τρίτο έτος.

Συχνά κάθεται και συλλογιέται
τά περασμένα. Θυμάται
τις στερήσεις του και τ' όδους
άγώνος του. Κι' άλλοτε
κλαίει άπο συγκίνηση,
ένώ άλλοτε άγανακτεί
για τ' ό σκληρότητα
που τ' ό έδειξε ή κοινωνία.

Έχει πίστη όμως. Και
φλόγα νεανική που διψάει
να την μετάλαμπαδέυση
και στις ψυχές τ' όν νέων
της πατρίδος του, όταν
αύριο σάν δάσκαλος
κι' αυτός θα γίνεται
ό φορέας τ' όν έθνικων
Ιδανικων.

Ι. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΡΑΠΤΗΣ

Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ 25 βος όρφ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Οι άνθρωποι όσας και αν
έπρασσαν βαφτίδας κοινωνικής
ανάπτυξης, ήλθαν έποχοι
κατό τας όποιες δέν
εδείκνυν αίσθημα
φιλανθρωπισμού
πέραν τών μελών
της οικογενείας
ή της φυλής
των. Και
εις τούς
κλασικούς
χρόνους
όλίγοι Έλληνες
έγένοντο
συμπαραστάτι
πρός
τούς
ξένους,
τούς
έλευθέρους
ή
τούς
δούλους.
Συναίσθημα
ένεργόν
δέν
ύπάρχει.
Οί
στοιχείοι
έδιδασκόν
την
ένότιη
τά
ισα
μεταξύ
των
άνθρώπων
δικαιώματα.

Ό
χριστιανισμός
άκόμη
έδιδασκόν
την
αγάπην,
πρός
τά
δυναμώματα
του
θεού
την
φιανθρωπίαν
όλων,
ώς
μέσον
έδιδασκόν
ως
της
αγάπης
πρός
τόν
θεόν.
Δέν
ήρθησαν
οί
άνθρωποι
εις
τό
σημείο
να
έννοήσουν
ότι
ή
φιανθρωπία
είναι
αγάπη
έμπροστος
πρός
τούς
πάσοντας.
η
ύς
αποκλήρους
της
τύχης.
Δέν
έξετάζομεν
τά
κίνητρα
άπό
τά
όποια
γίνονται
ή
ευεργεσία,
έν
δηλαδή
άπο
ικανοποίησιν
έγωϊσμού
διά
την
έκδηλουμένην
ύπό
του
ευεργετουμένου
εύγνωμοσύνης,
άπό
έπίδειξιν
πλούτου,
ή
άπό
την
γυνήριαν,
ανιδιοτελή
αγάπην
πρός
τούς
άνθρώπους,
ή
άπο
ικανοποίησιν
της
φιλαυτίας
του
άφρώπου.
Τό
σπουδαιότερον
είναι,
έν
γίνεται
ή
ευεργεσία
χάρι
των
ανακουφίσεως
των
πασόντων
και
άνευ
προσμονής
άποδοσης
κέρδους,
ή
ικανοποιήσεως
των
φιλοδοξιών
του
ευεργετούντος.

Ός
τόσον
μεγαλύτεραν
άξια
έχει
ή
φιανθρωπία
δέν
άσχηται
άπο
όμάδα
άτόμων
όπό
ε,
ή
μήν
προσωπική
φιλαυτία
παρμαυριέται
ή
δε
πραγματική
δυστυχία
πληρέστερον
έλέγχεται.

Ένα
τέτοιο
όμακόν
αίσθημα
φιανθρωπίας
και
κοινωνικής
αντιλήψεως
μάς
διηγείται
ό
πατήρ
της
Ίστορίας
Ήρόδοτος
διά
τούς
Βαβυλωνίους.
Έμπροστος
συναντήσας
την
όποιαν
φύλιν
έξήλθεν
ή
ιδική
μά
κοινωνία.
Δυστυχώς,
όσον
και
αν
λέγομεν
ότι
έξεπολιτισθημεν
όμως
πολύ
άπεχόμεν
άπο
τούς
λαούς
έκεινους,
οί
όποιοι
δέν
είχον
διά
γυμνασίου,
μήτε
ιεροκήρυκας
που
νά
τούς
διδάσκουν.
ότι
χαρά
και
άγαλλίασις
δημιουργείται
εις
τόν
ευεργετούντα
όταν
γίνεται
πρός
άνακούφισιν
άποσταύτων
άτόμων,
άντιδο
ελός
και
χωρίς
την
προοπτικήν
όφέλους
έπειανών
ή
επίδειξιν.

Άφ'
όνομεν
τά
δυστυχήματα
πλάσματα
τά
όποια
βλεπομεν,
τά
φτωχά
παιδιά,
γυμνά,
ξυπόλυτα,
νησιτικά,
άπορα
κορίτσια
που
δέν
έχουν
να
νιωθούν,
να
φύγουν
και
τά
όποια
ήμπορούν
να
χρησάσουν,
να
χαρουν
έν
ύπληρον
φιανθρωπίαν
οί
όποιοι
άντι
να
έπιήριαν
νά
πάρουν
εις
τό
καζίνο
τά
χρήματά
των,
ή
εις
υπερπολιτικούς
λέσχους
νά
έδιδον
προσοχήν
εις
τάς
άναξιοπαθούσας
ύπαρξεις.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΝ

Κασσάνδρα 28.—
Μετά
άπό
τόν
Πολύγυρον,
την
Άνοιαν,
τά
Ν.
Μουδανιά
και
άλλας
κομότητες
του
Νομού
Χαλκιδικής,
σάν
την
σειράν
της
ή
ώραία
Κασσάνδρα
άπέπλεσαν
τόν
πνευματικών
προβολέα
της
κοινοτικής
ανάπτυξης
της
επαρχίας
Κασσανδρείας.

Επί
τριήμερον
λόκληρο:
ή
πόλις
έπλεον
εις
τό
γαλάζιο,
έλαμπε
άπο
την
καθαριότητα
και
την
όμορφιά.
Τό
Συνέδριον
όποιον
άπέπλεσε
μیان
ύπεροχον
έργασίαν
έπιμφοροτικού
προγράμματος
κοινοτική:
ανάπτυξης
διά
τούς
κοινοτικούς
ηγέτορας
και
λειτούργη:
έλαβεν
χώρον
εις
την
αΐθυσαν
του
κινηματογράφου
«Ρήγας»
ή
όποια
ήτο
κατά
μέσους
έκτό:
των
έπισήμων,
των
συνέδρων
και
άπο
πλήθος
άγορών
έκ
διαφόρων
σημείων
της
χεροσσήσου
Κασσανδρείας.

Ό
άριθμός
των
μετασχοσών
κοινοτήτων
άνέρχεται
εις
15.
Έξ
έκαστης
δε
κοινοότητος
έκτό:
του
προέδρου
αυτής
και
του
κοινοτικού
γραμματέως
προσέληθον
εις
ίερους,
τέσσαρες
διδάσκαλοι
και
πολλοί
άγοράται.

Άπο
της
πρωίας
της
27ης
ή
δημοτική
μουσική
Πολυγύρου
ειδικώς
άφιχθείσα
ένταυθα
έπει
άνιξε
διάφορα
τεμάχια
προσέδουσα
όπως
πανηγυρόν
τόνον
εις
τό
γεγονός
της
ήμέρας.
Την
11ην
πρωινήν
οί
έπίσημοι
άμα
τήν
άφιξιν
των
κατηυθύνθησαν
μετά
των
συνέδρων
εις
τόν
πρό
του
ήρώον
χώρον
ένθα
έψάλη
τριασίον
χοροσταγόντος
του
άρχιμανδρίτου
(Πρωτοσυγγέλου)

Ύπάρχει
μία
τάξις
κοριτωών,
τά
όποια
δέν
ήμπορούν
να
ύπανδρευθύν
είτε
διότι
δέν
έχουν
χρήματα
νά
δώσουν
εις
τόν
γαμβρόν
είτε
ή
φύσις
έφάνη
άδίκος
και
φειδωλή,
και
δέν
τά
έπεφίλευσαν
έξ
ΐσου
μέ
προσόντα
και
προτερήματα.

Η
κοινωνία
μας
έλάχιστα
ένδιαφέρεται
διά
τά
άστεγα,
τά
άεργα
και
άφωστα
παιδιά
πολύ
όμως,
σκληρή
φαίνεται
πρός
τά
κόριτα
άέκείνα,
τά
όποια
έχουν
ώραν
γάμου,
που
πολύ
άπέχουν
νά
προβλέπουν
τόν
Ύμεναιον.
Η
κοινωνία
λοιπόν
της
Βιβλώνος
ή
όποια
έδωσε
προσοχήν
εις
τά
ήδη
κείμενα
αυτά
πλάσματά
που
νοσταλούν
νά
ανάπτυξουν
τό
αίσθημα
της
μητρότης
και
νά
γίνουν
υπόδειγμα
μητέρας
στοργικής
και
συνύγου
άκόμη,
τά
υποβοηθούσε
Κατ'
έτος
έγίνετο
συνκέντρωσις
των
νεανιών
και
νέων,
εις
ένα
χώριον
και
εις
τό
κέντρον
της:
πόλεως.
Η
το
έποχη
φυσικά
κατά
την
όποιαν
ένδον
οί
γυνίκες
πρόηκα.
Μεταξύ
των
προσερχομένων
ήσαν
οί
πολύφρονες
και
οί
όποιοι,
δέν
έλειπον
όμως
αί
πτωχά,
αί
άσχημοι
και
αί
παρμαυριέται
εις
τό
σάμα.
Συνεχορο
τέιτο
άπό
τά
γύρω
μέρη
μία
Έπιτροπή,
ή
όποια
θά
έκαμε
την
διαλογήν
των
νεανίδων
κατά
κατηγορίας
ώ
πρός
την
όμορφιάν
κι'
ώ
πρός
τά
πλούτη.

Όταν
ήρθετο
ή
όρισμένη
ώρα
έχοριζόντο
άπό
τό
έν
μέρος
και
οί
υποήφριοι
γυμνοοί.
Ό
κλήρυς
έκήρυξε
διά
μیان
έκαστην
και
πρώτον
έκαλοσος
τάς
ώραίας,
2)
τάς
πλουσίας
και
3)
τάς
άσχημους.
Με
την
σειράν
των,
οί
νεοί
προσέρχοντο
νά
λάβουν
τό
χρήμα
και
μαζύ
την
έκλεκτήν
των.
Έπειδή
δέν
ύπηρε
δυσκολία
διά
τάς
ώραίας
αί
όποιαί
ήρπάζοντο
άσχημη,
ή
έπιτροπή
έπρονόησε
ώστε
μέρος
της
πρωικός
της
πλουσίας
νά
διατίθηται
εις
τάς
πτωχάς,
ή
άσχημους.

Τοιοιούτο
τρόπος
παρήγγειλλον
εις
τούς
γαμβρούς
νά
λαβάνουν
την
νύμφην
μέ
την
πρωία
κατά
την
ήλαττωμένην
Άφου
έτε
λείωναν
αί
πρωίαι
ήρθετο
ή
σειρά
των
μετριών
άλλονήν
έχοσών.
Παρέκρινον
τούς
νέους
νά
μη
είναι
άπαι
ητικοί
και
ότι
έτοι
είναι
νόμος,
ώστε
νά
έλθη
ή
σειρά
και
των
άσχημων
έξοικονομοσάν
λοιπόν
τά
χρήματα,
διά
τις
μέτρες
και
τις
άσχημους
και
τοιοιούτο
τρόπος
έτακτοποιούν
τό
όλοι
αί
νεοί.
Εσχάτως
(τ' ό 1880)
μία
τοιούτη
συνήθεια
ύπηρε
και
έπεκράτησε
μέχρι
των
ήμερών
μας
εις
έν
μέρος
της
Ούγγαρίας
όπου
κατά
τόν
ίδιον
τρόπον
ύπάνδρυν
τάς
νεάς.

Κατά
τόν
Δον
αίωνα
παρουσιάζοντο
πλούσιοι,
οί
όποιοι
έδιδον
στέγην,
τροφήν,
κ.
π.
εις
τούς
πτωχούς.
έχομεν
τόν
πλούσιον
όμάτιο:
Έξυλον,
ό
όποιοι

τό
σπίτι
του
τό
διέθετε
νά
στεγάσονται
και
τυγχάνουν
πρωιότησεως
οί
έρχόμενοι
εις
Άθηνας
έξοιο
άλλά
και
άποροι.
Η
Έταιρία
Δις,
ή
Κορινθία
λέγουσιν
ότι
διέθετε
άμπολλα
χρήματα
διά
την
άποκατάστασιν
κοριτωών
πτωχών,
έλευθέρων
αιχμαλώτων,
περι
παροχής
σοσσιτων
και
άλλας
φιανθρωπικά
έργα
έκαμεν.
Μετά
την
έπικράτησιν
του
χριστιανισμού
και
όταν
ή
Βυζαντινή
αυτοκρατορία
έφύσκητο
εις
τό
άπόγειον
της
ευμερίας
και
δόςης
έπηρεασμένη
άπό
τά
διδάγματα
της
θησκείας,
έπρόσεξε
και
τά
πτωχά
παιδιά
και
τούς
άναξιοπαθόντας,
τούς
όποιους
ένέκλειε
εις
νοσοκομεία,
γρηκομεία,
Μοναστήρια
διά
νά
τυγχάνουν
περιθάλψεως.

Βισίλια
ώς
Άθηνάις,
ή
Θεόδωρα
του
Ίουτινιανού,
ή
Θεόδωρα
του
Θεοφίλου,
ή
Δούκαινα
και
άρχόντισσα
άκόμη
έλαμβάνον
ύπό
την
προστασίαν
των
τό
άπορο
κορίτσια.
Ίδρουν
Όρφατορηφία
θηλέων,
οικοτορηφία
και
έδιδον
σημαντικά
ποσά
διά
την
άποκατάστασιν
των.
Ευρισκον
τόν
συνύγου
και
μέ
χρήματα
νά
ύπάνδρυν.
Με
τάς
συνήθεις
έπίσκεψεις
εις
τά
ευαγγέλιον
ήδη
ένοιχον
τό
πνεύμα
της
φιανθρωπίας
έδιδον
παρηγορίαν
εις
τούς
άπογοητευμένους,
ή
πένονμένους
τορηφίμως
και
κατά
τίς
δεσποτικές
και
θεομητορικές
έορτάς,
έδιδον
δώρα
έμοίραζον
χρήματα,
ώστε
νά
μετριάται
ή
λύπη
και
ό
πόνος
των
άπορων
ύπαρξων.

Η
σημερινή
μας
κοινωνία
δυσχερεια
κατά
πολύ
των
άλλων
έθνων
παρωχημένων
αίωνων.
Πόσοι
πλούσιοι,
πόσοι
ευκατάστατοι
άντι
νά
διαθέτωσι
ποσά
διά
χρόνα
ξίβες
διά
ταξίδια,
έορτάς,
συμπόσια,
που
φθάνουν
τούς
αυλήλιπτους
άριθμούς,
ήμποροσάν
νά
έδιδον
μέρος
των
δαπανωμένων
χρημάτων
των
εις
τά
άναξιοπαθούσας
ύπαρξεις
που
άφθονον
εις
τόν
τόπον
μας.
Τοιοιούτο
τρόπος
θά
έγίνετο
υπόδειγμα
ευποιίας
παράδειγμα
εις
πολλούς
κοί
άπό
τά
χρήλη
των
άνακουφισόμενων
έσάει
θά
ήκούοντο
αί
εύχαι
πρός
τόν
θεόν
διά
χάριτων,
θά
έκραύνητο
ή
χαρά
και
ή
άγαλλίασις
συνοδουμένη
μέ
έγνωμοσύνην,
εις
τό
σημείον,
ώστε
οί
άνθρωποι
νά
άποκατασταίνωνται,
οί
δε
άγγελοι
θά
έγίνοντο
έπίγειοι.
Άκόμη,
τιμή
άποδίδεται
πρός
τόν
θεόν,
όστις
άπλώνει
τά
άγαθά
του
πρός
τά
πάσοντας
πλάσματα,
πρός
πνηρούς
και
άγαθούς
και
βρέχει
έπί
δικαίους
και
άδίκους.
Αυτή
είναι
ή
μεγαλύτερα
άρετή
την
όποιαν
δέν
πρέπει
νά
παρμαελούν
οί
άνθρωποι.

ΑΠ. Κ. ΓΚΙΣΔΑΒΙΔΗΣ
καθηγητής
του
Αον
γυμνασίου
θηλέων

Μ ΣΤΗΛΗΜ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

Ο ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Στην
σημερινή
μας
τρίτη
δασμός
σε
μία
Κοιτότητα
ή
και
τελευταία
συνέχεια
θά
ανάπτυξομε
έν
συντομία
τό
πώς
γίνεται
ό
άναδασμός
και
τις
προϋποθέσεις
που
πρέπει
νά
ύπάρχουν
σε
μία
Κοινότητα
για
νά
γίνη
ό
άναδασμός.

α. Πώς
γίνεται
ό
άναδασμός.
Σύμφωνα
μέ
τόν
Νόμο
που
άναφέραμε
στην
περασμένη
συνέχεια
ό
άναδασμός
γίνεται
κατ'
άξια
και
όχι
κατ'
έκτοσιν.

Γίνεται
δηλ.
πρώτα
ή
έκτιμησις
μέ
αντικειμενικό
και
ίδικο
τρόπο,
της
άξιας
της
ιδιοκτησίας
του
κάθε
άγορου
του
και
στο
τέλος
παίρνει
ό
κάθε
άγορτής;
έκτασι
ίσης
άξιας
μέ
έκείνην
που
πρώτα
είχε
και
σε
μέρος
πόυ
αυτός
προτιμά.

Έπειδή
μπορεί
ό
δυσταγμός
στον
άναδασμό
νά
δυσφειλεται
στο
φόβο
μήπως
χάσουν
κτήματα
μέ
δένδρα
ή
πηγάδια
κ.
π.
ό
Νόμος
προβλέπει,
αυτές
οί
περιπτώσεις
νά
έξαιρούνται
του
άναδασμού.
Άν
ύπάρχουν
άσκεπείς
έκτάσεις,
τότε
ή
υπόλοιπος
έκτασις
που
δικαιοϋται
δίκεται
συνέχεια,
ώστε
νά
έπεκτεινή
τις
βελτιώσεις
και
νά
δημιουργήση
μία
οικονομική
συμφέρουσα
κατάστασιν.
Έπίσης;
τά
έδάφη
που
δέν
βελτιώνονται
μέ
τίποτε,
άλατοχώρα
βαλτώδη,
έξαιρούνται
του
άναδασμού.

Μετά
τόν
άναδασμό,
οί
ίδιοκτῆται
των
νέων
πιά
έκτάσεως
εφοδιάζονται
δωρεάν
μέ
τίτλους
κιριότητος,
οί
όποιοι
μεταγράφονται
δωρεάν
έπίσης
εις
τό
υποθηκοφυλακείον
και
έτσι
θά
έαιρη
ό
καθένας
που
άκριβώς
θά
είναι
τό
χωράφι
του.

Προϋποθέσεις
έφαρμογής
του
άναδασμού
Γιά
νά
έφαρμοσθή
ό
άνα

σε
ένα
Δήμο
ή
σε
μία
περιοχή,
χρειάζεται
αίτησις
άτομική
ή
όμαδική
των
ιδιοκτητών,
άνεξαρτήτως
αν
μερικοί
έκ
των
αιτούντων
δέν
είναι
μόνιμοι
κάτοικοι
του
Δήμου
ή
της
Κοινοότητος,
εις
την
όποιαν
θά
άναγράφουν
μέ
λεπτομέρεια
τά
τεμάχια
της
γής
των
κατά
θέσεις
και
θά
δηλώνουν
ότι
έδονται
τόν
άναδασμόν
εις
1—3
τεμάχια
γής.
Ό
άριθμός
των
αιτούντων
σε
μία
Κοινοότητα
ή
Δήμο
πρέπει
νά
αντιπροσωπεύη
τό
51ο)
των
κατοίκων,
αί
έκτάσεις
των
δέν
πρέπει,
έπίσης
νά
αντιπροσωπεύουν
τό
51ο)
των
καλλιεργουμένων
έκτάσεων
της
Κοινοότητος
ή
του
Δήμου,
όποτε
έφαρμόζεται
ό
άναδασμός
και
ύποχρεούται
νά
τόν
δεχθύν
και
οί
υπόλοιποι,
ή
θέλησις
δηλαδή
της
πλειοψηφίας
είναι
ύποχρεωτική
και
διά
την
μειοψηφίαν.

Φυσικά
σε
καμία
περίπτωσι
δέν
μπορεί
νά
συνκεντρωθύν
αίτησεις
άπο
όλους
τούς
κατοίκους
μιάς
Κοινοότητος
ή
ένος
Δήμου,
γι'
αυτό
και
ό
Νομοθέτης
προέβλεψε
μόνο
για
τό
51ο)
τόσον
άφορά
τόν
άριθμό
των
κατοίκων,
όσο
και
όσον
άφορά
την
καλλιεργουμένην
έκτασιν.

Ύστερα
άπό
τά
παραπάνω
θέλωμε
νά
πιστεύομε
ότι
άκολουθούντες
τό
παράδειγμα
των
κατοίκων
του
Γαλαρινοϋ,
και
άλλες
Κοινοότητες
θά
έπωφεληθύν
της
ευκαιρίας
που
τούς
δίδεται,
χωρίς
έξοδα,
νά
συνκεντρωσύν
τά
κτήματα
των
εις
1—3
τεμάχια,
διότι
δέν
άποκλείεται
άργότερα
ό
άναδασμός
νά
έφαρμόζεται
μέ
έξοδα
των
ένδιαφερομένων.

Μιλτ. Παπαπέτρον
Γεωπόνος

Ο ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΓΑΛΑΡΙΝΟΥ

Ύστερα
άπό
πολλές
προσπάθειες
των
Γεωπόνων
της
Διευθύνσεως
Γεωργίας
Ν.
Χαλκιδικής,
οί
κάτοικοι
της
Κοινοότητος
Γαλαρινοϋ
πῆραν
την
άπόφασι
νά
έφαρμοσθή
στην
Κοινοότητα
τους
ό
άναδασμός
της
γής.

Ό
πολυτεμαχισμός
της
ιδιοκτησίας
των
σε
20—80
τεμάχια
έδημιούργησε
σοβαρόν
πρόβλημα
μέ
άμηση
συνέπεια
την
μείωσι
της
παρογωγής
τις
δυσκολίες
στην
καλλιέργεια
και
ένα
σωρό
άλλα
μειονεκτήματα
που
προκύπτουν
άπό
τόν
πολυτεμαχισμό.

Δικαιολογημένος
λοιπόν
ήταν
ό
έnthουσιασμός
των
κατοίκων,
των
ιδιοκτητών
κατοίκων
Βασιλικών
και
έκείνων
που
έγκατεστάθησαν
στην
Θεσσαλονίκη
τά
τελευταία
χρόνια,
νά
σπεύσουν
τό
περασμένο
Σάββατο
νά
παραστούν
στην
τελική
Γενική
Συνέλευσι
για
την
λήψη
της
τελικής
άποφάσεως.

Κατ'
αυτήν
παρέστησαν
ό
Νομάρχης
Χαλκιδικής
κ.
Κ.
Συνδίκας,
ό
Διευθυντής
της
Ύπηρεσίας
Παραμεθορίων
κ.
Χατζηγεωργίου,
ό
έλεγκτής
τοπογραφικών
συνεργείων
κ.
Βλαχογιάνης
ό
έπόπτης
Άναδασμού
Χαλκιδικής
Γεωπόνος
Ι.
Μαλκότης
ό
έπόπτης
Άναδασμού
Μακεδονίας—Θράκης
Γεωπόνος
Δ.
Πρασιδής
ό
προϊστάμενος
του
τμήματος
έποικισμού
Δ)σεως
Γεωργίας
Χαλκιδικής
θ.
Θεοδωρίδης
και
ό
Γεωπόνος
της
περιφερείας
Μ.
Παπαπέτρον.

Κατά
την
Γενικήν
Συνέλευσιν
ώμίλησαν
άπαντες
οί
άνωτέρω
μετά
σχετικήν
εισήγησιν
του
Γραμματέως
της
Κοινοότητος
Άχ.
Σπύρου.
Μετά
διεξοδικήν
συζήτησιν
εις
την
όποιαν
έλαβον
μέρος
πολλοί
γεωργοί,
έλήφθη
ή
άπόφασις
άποδοχής;
του
άναδασμού
και
έξελέγη
άντιπρόσωπος
εις
την
έπιτροπήν
άναδασμού
ό
κ.
Μόσχος
Γλιάς
κάτοικος
Γαλαρινοϋ.

Μετά
την
δυσόφωνον
άποφασιν
της
άποδοχής
του
άναδασμού
συνετάγησαν
τά
σχετικά
δικαιολογητικά
και
ή
όμαδική
αίτησις
πρός
τό
Ύπουργείον
Γεωργίας.

Θά
ήταν
παράλειψις
νά
μην
σημειωθή
ή
μεγάλη
συμβολή
του
Κοινοτικού
Γραμματέως
στην
όλην
προσπάθειαν
του
άναδασμού,
ό
όποιος
μη
φειδόμενος
κόπων
μετέφη
πολλές
φορές
στην
Κοινοότητα
Βασιλικών
πρός
συνεννόησιν
και
συνεργασίαν
μετά
των
έκει
ιδιοκτητών
γής
εις
την
άγορτικήν
περιοχήν
Γαλαρινοϋ.

Άξίζει
ένα
μεγάλο
ευγεστον
Κοιν.
Γραμματέα
Άλ.
Σπύρου
για
την
άμέριστον
συνεργασίαν
του
μέ
τούς
γεωπόνους,
όπως
και
σ'
ό
λους
τούς
Γαλαρινώτες
τούς
όποιους
άλλη
μιά
φορά
έπιθυμούμε
νά
διαβεβαιώσομε
ότι
οί
προσδοκίες
των
θά
δικαιωθύν
και
τό
παράδειγμα
των
θά
άκολουθήσουν
πολλές
άλλες
Κοινοότητες.

Μ.Π.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Β. ΚΑΝΑΒΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
παρ'
έφέταις
Γραφεία:
Έρημό
49
Α
όρφ.
τηλ.
70—730
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ
ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Οι κοινοτικοί σύμβουλοι Τερισσοῦ κ.κ. 1) Πέτρος Παλιούρας 2) Δημήτριος Κοντογιάννης, 3) Γεώργιος Κάρλας, 4) Παντελής Κελέσης και 5) Ίωάννης Τσιριγώτης υπέβαλον ομαδικῶς τὰς παραιτήσεις ἀπὸ τοῦ αξιώματός αὐτῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Προμηθεΐας καὶ μεταφορᾶς ἀμοχαλίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πολυγύρου—Ν. Μουδανίων—Παλιουρίου—Νομοῦ Χαλκιδικῆς.

Ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς ὡς Πρόεδρος τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι τὴν 23ην Μαρτίου 1963 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 διεξαχθεῖσεται εἰς τὴν Γραφεῖα τῆς Δ/σεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Χαλκιδικῆς μειοδικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν καὶ διὰ συμπληρώσεως Τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν προμηθεΐαν καὶ μεταφορᾶν ἀμοχαλίου καὶ συντήρησιν τοῦ ὀδικοῦ Τμήματος Πολυγύρου—Ν. Μουδανίων—Παλιουρίου Νομοῦ Χαλκιδικῆς—ὡς καὶ ἐπιτίμων τοῦ ἐπιτορίου τοῦ εὐρισκομένου εἰς τὸ πρᾶκτορεῖον λιποφροσίου Πολυγύρου, ὡς καὶ τὸν ἀποφασισθέντων οἰκοπέδων.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὠρίσθη εἰς δρχ. 12.500 εἰς ἑγγυητικὴν ἐπιστολήν ἢ ἐννομιμμένης Τραπεζῆς ἢ τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ἢ εἰς Γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Προμηθεΐας καὶ μεταφορᾶς ἀμοχαλίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πολυγύρου Νικητῆς—Ν. Μαρμαρᾶ Νομοῦ Χαλκιδικῆς.

Ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς ὡς Πρόεδρος τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι τὴν 23ην Μαρτίου 1963 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12—13 διεξαχθεῖσεται εἰς τὴν Γραφεῖα τῆς Δ/σεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Χαλκιδικῆς μειοδικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν καὶ διὰ συμπληρώσεως Τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν προμηθεΐαν καὶ μεταφορᾶν ἀμοχαλίου καὶ συντήρησιν τοῦ ὀδικοῦ Τμήματος Πολυγύρου—Νικητῆς—Ν. Μαρμαρᾶ Νομοῦ Χαλκιδικῆς ὑπὸ τούτοις ὁροις τῆς ἀναλυτικῆς διακηρύξεως, ἧς οἱ βουλομένοι δύνανται λαμβάνωσιν γνώσιν καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ὥρας καὶ ἡμέρας εἰς τὴν Γραφεῖαν τῆς Δ/σεως Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Χαλκιδικῆς.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὠρίσθη εἰς δρχ. 12.500 εἰς ἑγγυητικὴν ἐπιστολήν ἢ ἐννομιμμένης Τραπεζῆς ἢ τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ἢ εἰς Γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

ΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΤΗΛΕΦΩΝΕΙΑ
ΘΑ ΜΕΝΟΥΝ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΣ ΩΡΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 8—Ὁ ὑπουργὸς συγκοινωνιῶν κ. Βρανόπουλος, ἀπήλυθε πρὸς τὸν Ο.Τ.Ε. ἔγγραφον. εἰς τὸ ὁποῖον ζητεῖ νὰ καθορισθῇ νέον ὄραριον λειτουργίας τῶν κοινοτικῶν τηλεφώνων, εἰς τὸ ὁποῖον ὥστε τοῦτο νὰ ἐξυπηρετῇ καλύτερον τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων. Εἰδικώτερον, διὰ τοῦ ἐγγράφου ὑποδεικνύεται ἡ ἀνάγκη νὰ ἐξοικονωθοῦν τὰ κοινοτικά τηλεφώνεια πρὸς τὰ τηλεπικοινωνιακά κέντρα Δ' τάξεως καὶ νὰ παραμένουν ἀνοικτὰ ἐπὶ μεγαλύτερον χρονικὸν διάστημα. Λιτὸ αὐτοῦ ἐγγράφου ζητεῖται, ὅπως τὰ προσόντων διευθυντῶν τῶν κοινοτικῶν τηλεφώνων καθορισθῶν ἐπὶ ἄλλης βάσεως, διὰ τὴν καλύτεραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεῖα τοῦ Γ' μ. νασίου Ν. Μουδανίων Χαλκιδικῆς διακηρύττει: ἐκτίθεται εἰς δημοσίαν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐνιασίαν ἐκπύσεως ἐπὶ τῆς ἐκατὸν ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου τῆς μελέτης τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας γεννησμένη ἐν Ν. Μουδανίῳ τῆ 24 Μαρτίου 1963 ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 11.30 π.μ. ἐν τῇ Γραφεῖα τοῦ Γυμνασίου.

Προϋπολογισθεῖσα δαπάνη περὶ τὰς ἐνεργήσασα χιλιάδας (90.000) δραχμῶν.

Εἰς τὴν Δημοπρασίαν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι δημοσίων ἔργων πάσης τάξεως δι' οἰκοδομικὰ.

Σχέδια δὲ καὶ μελέται εἰσι κατὰθεμιμένα ἐν τῇ Γραφεῖα καὶ τῇ Τεχνικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς, ὅθεν οἱ βουλομένοι δύνανται λαμβάνωσιν πλείονας πληροφορίες.

Ἐν Ν. Μουδανίῳ τῆ 8(3)1963 Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεῖα τοῦ Γυμνασίου Ν. Μουδανίων

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινῶνται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι πωλεῖται τὸ κτίριον μετὰ τῶν μαγειρικῶν οὐρανῶν καὶ ἐπιτίμων τοῦ ἐπιτορίου τοῦ εὐρισκομένου εἰς τὸ πρᾶκτορεῖον λιποφροσίου Πολυγύρου, ὡς καὶ τὸν ἀποφασισθέντων οἰκοπέδων.

Ἐπίσης ἐνοικιάζονται περὶ τὰ 40 δεκ. στρέμματα ἀγροῦ, εἰς τὸν ὁποῖον δύνανται νὰ ἐργασθῇ θερμοκηπτικὴ μηχανή, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πολυγύρου—Γερακίνης.

Πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τοῦ κ. Ἀθανασίου Μαυδίου, εἰς τὸ ὡς ἄνω ἐνταῦθα ἐστιασίον τοῦ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ. γὴν ἀπὸ τὸ πύον καὶ ἔτσι γιατρεῖται τίς πολεμένες σάρκες. Πρέπει νὰ βγῇ τὸ δηλητήριον τῆς χολῆς γὰρ νὰ γιατρευθῇ ὁ ὀξοφρακωμένος. Νέκρωσις τοῦ μικροβίου, ἐξάγαγῃ τοῦ πύου καὶ τοῦ δηλητήριου ποῦ λέγειται ἐδῶ ἀμαρτία ἢ τῆς συσχρῆσις ποῦ ἐδῶσεν ὁ Κύριος.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Τὴν 1ην τοῦ μηνὸς συνεκροτήθη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Ν. Μουδανίων σύσκεψις με θέμα τὴν λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων πρὸς ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τῶν ἐαρινῶν καλλιεργειῶν, ὡς ταῦτα ἐδημιουργήθησαν κατόπιν τῆς περιορισμένης σπορᾶς χειμερινῶν καλλιεργειῶν καὶ τῆς ἐν συνεχείᾳ μερικῆς καταστροφῆς τούτων συνεπεία τῶν δυσμενῶν καιρικῶν συνθηκῶν.

Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ὁ Διευθυντῆς Γεωργίας Ν. Χαλκιδικῆς κ. Ν. Κοκκίνη, ὁ Τεχνικὸς ἐπιθεωρητῆς Α.Τ.Ε. Θεσσαλονίκης κ. Δημητριάδης, ὁ Προϊστάμενος ὄργανου βάρμβακος Θεοφάνης κ. Χατζόπουλος, ἡ Προϊσταμένη Κέντρου Σποροπαραγωγῆς Ν. Μουδανίων κ. Σταματιᾶδου, ὁ Δ/ντῆς Ὑπ. Γ. Α.Τ.Ε. Ν. Μουδανίων κ. Βουδούρης ὁ Δ/ντῆς Ἐν. Γ. Συν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Διευθύνσις Γεωργίας Νομοῦ Χαλκιδικῆς προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐγγράφων ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν ἐνοικίαν μιᾶς ἀποθήκης ἐν Πολυγύρῳ, συμφάσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 6)14—2—63 ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δ/σεως Ν. Χαλκιδικῆς, ἰσογείου, ἐπιφανείας δαπέδου 45—50 τ.μ. καὶ βαλῆς εἰς αὐτοκίνητον.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας Ν. Χαλκιδικῆς τὴν 19ην Μαρτίου 1963, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τρίτης καὶ ὥραν 12 μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας τειμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐκ Δημοσίου Ὑπαλλήλων τοῦ ἀποτελεσματος ὑποκειμένου εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

Τῶν ὁρῶν δύνανται λαμβάνωσιν γνώσιν οἱ βουλομένοι προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ὑπηρεσίας.

Ὁ Διευθυντῆς Γεωργίας ἀ. α.

Ι. ΜΑΛΚΟΤΣΗΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Σωματείου ἐπαγγελματιῶν ὀδηγῶν αὐτοκινήτων Χαλκιδικῆς (Η.Ε.Ν.Σ.Ι.Σ) εἰς ἐκπαιδευτικὴν συνέλευσιν γεννησμένη τὴν 17ην Μαρτίου 1963 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐν τῇ γραφεῖα τοῦ Σωματείου πρὸς συζήτησιν καὶ λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν κατωθι θεμάτων: Θέμα 1ον ἐκλογὴ ἀντιπροσώπου τοῦ Σωματείου.

Ὁ πρόεδρος ΕΛΕΥΘ. ΚΑΛΑΤΖΗΣ

μῶν Ν. Μουδανίων κ. Ἄλμπάνης, ὁ Πρῶτος Παρατηρητὴς Ε.Γ.Σ. εἰς Κασσάνδιαν ὁ Γεωπόνος Α.Τ.Ε. Ν. Μουδανίων καὶ οἱ Γεωπόνοι Γ. Ἐφαρμογῶν Ν. Μουδανίων καὶ Κασίδρας. Διελιστάθη δὲ τὸ σύνολον τῶν ἐκτάσεων αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀνάγκη ἐπανασπορᾶς δι' ἐαρινῶν, λόγω καταστροφῆς τῶν συνεπεία τῶν παγετῶν καὶ πλημμυρῶν, ἀνέρχεται εἰς 46.000 στρέμματα. Ἀπεφασίσθη ἡ σπορὰ τῶν ἐκτάσεων αὐτῶν διὰ βάρμβακος, ἄραβσοῖτου, σπασάμου, ἐρεβίνθων πεπονοειδῶν καὶ φασιδίων.

Πρὸς τοῦτο ἀποστέλλονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνώσεων Συνεταιρισμῶν 160 τόνων βάρμβακοςπύου, 12 τόνων ὑβρίδων ἄραβσοῖτου καὶ 8 τόνων ἰσογείου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν ἐαρινῆς σπορᾶς τοῦ Νομοῦ μας. Τὰ ὑπόλοιπα δὲ τῶν σπόρων θὰ καλυφθοῦν ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ποσοτήτων.

Ἡ ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 27—2—63 Πρὸς Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν Διευθύνσιν Ἐκκλησιῶν Ἐνταῦθα

Θέμα: Ἡ ἐνίσχυσις τῶν Ἱερῶν Μονῶν.

Ἐν συνεχείᾳ προφορικῆς συνεννοήσεως μετ' ὁμῶν τῆς ἀρμοδίας ἡμετέρας ὑπηρεσίας, ἔχομεν τὴν τμὴν νὰ διαβιβάζωμεν ὁμῖν συνημμένως ἀπόκομα δημοσιεύματος τῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» Πολυγύρου (φύλ. 11.2.63), ἐν σχέσει μετὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, καὶ νὰ παροκαλέσωμεν ὅπως προβῆτε εἰς τὰς ἐνδεδειγμένας περαιτέρω ἐνεργείας, γνωρίζοντες καὶ ἡμῖν σχετικῶς.

Ὁ Ὑφυπουργὸς Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Σημ. «ΦΩΝΗΣ»:

Χαίρομεν ἰδιαιτέρως, διότι τὸ δημοσιεύμα μας ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ ἐνδιαφεροθῇ τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Κελλιῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Θέλουμεν δὲ νὰ πιστεύωμεν ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον του δὲν θὰ περιορισθῇ εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐνεργείας, ἀλλ' ὅτι θὰ ληφθοῦν ἀποτελεσματικὰ ἐνισχυτικὰ μέτρα.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 38 τῆς Νόμου 6711/43, τὴν ὑπ' ἀριθ. 305/1961 πρᾶξιν δημοσιεύσασαν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 107/61 τ.Β' Φ.Ε.Κ., τὸ ὑπ' ἀριθ. 73/1963 πρακτικὸν Α.Σ.Δ.Υ., καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὴν καν.ν.ν. καὶ νόμιμα προσόντα ὅπως ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσος τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως Γραμματέως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσάνδρας.

Ἐν Πολυγύρῳ τῆ 2 Μαρτίου 1963 Ὁ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Κασσανδρῆσις Συνεπικός

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ

Ὁ Ματευτῆρ—Χειρονογὸς Γυναικολόγος Ἀθαν. Κωνσταντᾶρας μεταφέρθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐργατικῆς 147, τηλ 72—605.

ΤΟ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΠΕΤΡΟΚΕΡΑΣΩΝ

Ἐν Πετροκεράσοις τῆ 6)3)63 Πρὸς τὴν Δ/σιν Τῆς Ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» Εἰς Πολύγυρον

Κύριε Διευθυντά.

Ἀισθανόμεθα ἰδιαιτέρως ὁπορημένοι, ὅπως σὰς συγχωρῶμεν καὶ εὐχαριστήσωμεν, διότι γινώσκαι τῆς δραματικῆς συγκοινωνιακῆς ἡμῶν καταστάσεως ἡσθάνθετε τὸν πόνον μας πρῶτοι ὁμεῖς καὶ ἐσπεύσατε διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁμῶν «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς», νὰ ὑψώσητε φωνὴν διαμαρτυρίας καὶ πολὺ δικαίως, καθὼς ἡ Κοινότης ἡμῶν ἔδει νὸ εἶχε τύχει πράγματι ἰδιαιτέρας μερίμνης, ὅχι μόνον διότι τυγχάνει ἡ μόνη πρὸς τὴν Θεσηνικὴν ἀκραία Κοινότης τοῦ νομοῦ μας, ἀλλὰ ἐιότι ὁ πᾶρχει καὶ πρόσθετος σοβὰρὸς λόγος, ὅστις συνηγορεῖ πρὸς τοῦτο, δοθέντος ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρα Κοινότητι ὑφίσταται καὶ λειτουργεῖ Βιομηχανία πάσης φύσεως γεωργικῶν μηχανημάτων, ἐξυπηρετοῦσα ὀλοκλήρῳ τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, πρὸς ἰδιαιτέραν τιμὴν τῆς Χαλκιδικῆς, ἥτις προϋποθέτει τὴν ὑπαρξιν ὁρίσας καὶ τακτικῆς συγκοινωνίας, διὰ τὴν μεταφορᾶν τῶν ἀπαραιτητῶν καυσίμων, ἀνταλλακτικῶν καὶ πρώτων ὀλῶν ἐν γένει, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν πρῶθησιν εἰς τὰ κέντρα καταναλώσεως τῶν τῶν ἐν λόγω γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ μηχανημάτων.

Συνεπῶς ἡ ἡμετέρα Κοινότης, συνδεομένη συγκοινωνιακῶς μόνον μετὰ τῆς Κοινότητος Ζαγκλιβερίου, ἀπεχούσης 9 μόνον χιλιομέτρων, ἠγνοήθη ἀπὸ συγκοινωνιακῆς ἀπόψεως, μὴ ληφθέντων ὅτι ὕψι οὐ μόνον τὸν ἐπιβαλλουσῶν ταύτην λόγων ὑγείας, πρὸδου καὶ πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ προσθέτου λόγου, τὸν ὁποῖον ἐκ θέτομεν ἀνωτέρω, ἥτις τῆς ὑπάρξεως ἐν τῇ Κοινότητι ἡμῶν Ἐπαρχιακῆς Βιομηχανίας, ἐκ τῆς ὁποίας ἀποζοῦν ὁ περτριάκοντα οἰκογενεῖαι, ὡς ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ ἀπασχολήσεως ὡς τῶν εἰς τὸ ἐργατῶν εἰτε ὡς μεταφορέων τῶν μηχανημάτων καὶ ὀλικῶν ἐν γένει.

Πάντα τ' ἀνωτέρω θέτομεν ὅτι ὕψι καὶ τοῦ κ. Νομάρχου, τὴν δραστηριότητα καὶ τὸν διαφέρον τοῦ ὁποῖου ἰδιαιτέρως ἐκτιμῶμεν καὶ εὐελπιστοῦμεν διὰ τὸ μέλλον.

Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλοξενίαν.

Μετὰ τιμῆς ΕΜΜΑΝ. Α. ΜΑΛΑΚΟΥΔΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας παρατείνεται ἡ πληρωμὴ τῆς ἐπιδοτήσεως διὰ τὴν ξηρικήν μηδικὴν καὶ τὸν βάρβακα σπορᾶς 1962 μέχρι τέλους Μαρτίου 1963.

Ἐκ τῆς Δ/σεως Γεωργίας

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκμισθώσεως ρητινοσυλλογῆς πευκοδάσους «Ἀναστασιτικοῦ» Κασσάνδρας

Ἡ Ἐπιτροπὴ διανομισμῶν Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς Ἱ Μονῆς Ἁγίας Ἀναστασίας προκηρύσσει Δημοσίον ἐπαναληπτικὸν πλειοδικὸν διαγωνισμὸν ἐκμισθώσεως τῶν ἐκμεταλλεύσεως πευκοδένδρων δάσους τῆς Ἱ. Μονῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀναστασιτικό» ἐν Κασσάνδρα Χαλκιδικῆς

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ λάβῃ χώρα τὴν 17ην Μαρτίου 1963 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. εἰς τὸν συνήθη τόπον διαγωνισμῶν (Καφενεῖον «Κοσμοκόπος» Βασ. Σοφίας 4)

Τὴν 18ην τρέχοντος μηνός, ἡμέραν Δευτέραν θὰ δικασθῇ ἐνώπιον τοῦ Κακουργηδικείου τῆς πόλεως μας ἡ ὑπόθεσις ἐπὶ ἀπολαλήσει παιδίσκης, μαστροπείας, διευκολύνσει εἰς ἀκολασίαν κλπ.

Ἡ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΚΑΥΣΟΞΥΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΑΣΑΡΧΕΙΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

1. Οἱ κάτοικοι Πολυγύρου τὰ διὰ τὰς ἀτομικῶς τῶν ἀνάγκων καυσόξυλα θὰ ὑλοτομοῦν ἐκ γηραίων, κορυφῶν καὶ ἀκρῆσιων ἀτόμων δρυῶν, μόνον ἐκ τοῦ δασικοῦ τμήματος Βαλῆτι ἐκ τῶν δασικῶν θεσίων Σομαραδίου, Δασοκοιμῆς, Καλόπαρου, Παπαδημητριάδου καὶ Μπουζίκης καὶ κατόπιν προσημάνσων τῶν πρὸς ὑλοτομίαν ἀπορῶν. Τὰς εἰς θάμνις ἀνάγκων τῶν θὰ ἱκανοποιῦν διὰ συλλογῆς καὶ ὑλοτομίας τοῦ υπεργείου μέρους τῶν θάμνων πρῖνον κλπ. ἐκ δασικῶν θέσεων κειμένου Νοτίως (πρὸς κατὰ τὴν) τοῦ οὐτικοκινήτοδρου Θεσσαλονίκης.

2. Οἱ κάτοικοι τῶν γωρίων Γερολατάνου Σανῶν, Δουμητῶν, Ἀγ. Προδρόμου Γουλατίτης καὶ Βαβῶν τὰ διὰ τὰς ἀνάγκων τῶν καυσόξυλα θὰ ὑλοτομοῦν ἐκ ἐπιλογικῆς ὑλοτομίας τῶν εἰδῶν πρῖνον, γάρου, ἐρείκης καὶ νομαρῆς ἐξ ὀλολήρου τῆς περιοχῆς τῶν Γασῶν διότι ἐν τῇ περὶ τῆς ταύτης ὑπόγειον ὑπερὶ ἐκτάσεως δάση καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθορισθῶν θέσεις.

3. Οἱ κάτοικοι Νικητῆς, Ἀγ. Νικολάου, Μαρμαρᾶ, Βατοπεδίου, Μετορφάσεως καὶ Παρθενοῦς τὰ διὰ τὰς ἀνάγκων τῶν ἀνάγκων καυσόξυλα θὰ ὑλοτομοῦν ἐκ τοῦ ὑποπόρου τῶν ἐκ Πεύκης δασῶν καὶ ἐκ τῶν εἰδῶν πρῖνον, κομμαρῆς, ἀρίας καὶ λοιπῶν πλατυφύλλων ἐξ ὀλοκλήρου ἢ ἐκ περιχόης συμφῶν πρὸς τὰς ἰσχυρούσας διαχειριστικὰς μελέτας.

4. Οἱ κάτοικοι Σικιάς, Τορῶν καὶ Ἀφραῖας τὰ διὰ τὰς ἀτομικῶς τῶν ἀνάγκων καυσόξυλα θὰ ὑλοτομοῦν ἐκ τῶν οὐλομένων ἐκ τῶν εἰδῶν πρῖνον, κομμαρῆς καὶ ἀρίας ἐκ τῶν περικῶν δασοσκέπων ἐκτάσεως τῆς περιοχῆς διότι τὰ δάση εὐρίσκονται εἰς λίαν ἀπομακρυνόμενας περιοχὰς καὶ δὲν καθίσταται δυνατὸν ὁ καθορισμὸς θέσεων.

5. Οἱ κάτοικοι Ὀρμυλίας, Βραστῶν, Πλανῶν, Μεταγυτοῦ καὶ Συνοικισμῶν τὰ διὰ τὰς ἀτομικῶς τῶν ἀνάγκων καυσόξυλα θὰ ὑλοτομοῦν ἐκ τῶν εἰδῶν πρῖνον, γάρου, κομμαρῆς καὶ ἀρίας, ἐφ' ὅλην τῆς περιοχῆς διότι ταῦτα εἶναι διάσπαρτα ἐν ὅς τῶν δασῶν ὀλολήρου τῆς περιοχῆς καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ καθορισμὸς θέσεων.

6. Εἰς ἀπαντας τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις ξηρῶν καὶ κατακεκμημένων καυσόξυλων παντὸς εἴδους.

7. Ἡ καυσόξυλευσις εἰς ἀπαντα τὰ χωρία ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου καὶ ἀπὸ 1ης Αὐγούστου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἐξ ἑκτὴς τῆς συλλογῆς τῶν ξηρῶν καὶ κατακεκμημένων καυσόξυλων ἧτις ἐπιτρέπεται καθ' ἅπαν τὸ ἔτος.

8. Εἰς τοὺς κατοίκους Πολυγύρου καὶ Βραστῶν ἐπιτρέπεται τρεῖς τῆς ἐβδομάδος ἥτοι ἐκαστὴν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Σάββατον καὶ διὰ τὸς μῆνας Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου ὅπως ἐκ τῶν οὐλοτομουμένων καυσόξυλων μεταφέρουν διὰ ζῶων μετρίων (3) φορτίων καὶ πωλοῦν εἰς τοὺς κατοίκους Πολυγύρου διὰ τὰς ἀτομικῶς αὐτῶν ἀνάγκων Πᾶσα μεταφορὰ δι' οἰκηθήσεται ἐτέρου μέσου (αὐτοκινήτου ἢ καρου) ἀπαγορεύεται.

9. Τῶν ὡς ἄνω καυσόξυλων ἀπαγορεύεται ἡ χροῆσις εἰς ἄλλοις στοκαμίους, καμίους λευκοῦ καὶ εἰς ἱατροβεία.